

man ikke kan læse sig til i de trykte Udstykker; jeg maa derfor erklære, at det ikke har været Gjenstand for Overveelse i Udvalget. Man har ikke tænkt paa at behandle det Spørgsmaal; det er bag efter, at man skal pine noget Saadant ud af det, der foreligger.

Siden jeg har Ordet, vil jeg gjøre et Par Bemærkninger i Anledning af Yttringer, der ere fremkomne fra andre ærede Talere, og saaledes vil jeg da først bemærke i Anledning af nogle Yttringer, der fremkom fra det ærede Medlem fra Aalborg (S. K. Larsen), at det var mig hjært at høre, at han indrømmede, at det Tilfyn, som efter Lovgivningen udøves af Amtmændene, ikke kunde være fuldstændigt gennemgaaende og indgaaende, og derfor tilraadede Forsigtighed i at domme om, hvorvidt der var udvist nogen Forsømmelse af de paagjældende Embedsmænd i de paagjældende Tilfælde eller ikke. Det er affurat det Samme, jeg sagde angaaende dette Punkt, men naar han saa vilde gjøre gjældende, at man snarere kunde vente, at man i Ministerierne, i Justitsministeriet mente han endogsaa, skulde være bleven opmærksom paa Sagen, fordi der indkom et forholdsvis mindre Sportelbeløb, end man havde Grund til at vente fra den omtalte Jurisdiktion, da maa jeg for det Første gjøre opmærksom paa, at Sportelrevisionen henhører ikke under Justitsministeriet, men under Revisionsdepartementet. Men dernæst vil jeg endvidere gjøre den Bemærkning, at der er saa stor Variation i Sportelindtægterne, baade naar de forskjellige Embeder sammenlignes med hverandre og ogsaa med Hensyn til det, der kommer ind fra det samme Embede. Naar efter Naar, saa at der ikke kan sluttes noget af Differencen i saa Henseende. Ved Embeder, der høre til samme Klasse, og hvor man skulde tro, at der maatte være et sportelgivende Forretningsomraade af omtrent samme Bestaenhed, viser det sig, naar man ser nærmere til, slet ikke at være saa af Grunde, som det ikke er muligt at angive nærmere; somme Tider ere Sportelindtægterne store og somme Tider smaa fra det samme Embede, der er ikke nogen saadan Regelmæssighed deri, at man kan slutte Noget derfra. — I Anledning dernæst af en Bemærkning, som en Udtalelse fra den sidst nævnte ærede Rigsdagsmand gjorde mig opmærksom paa, at en anden Rigsdagsmand var fremkommet med, nemlig at det var Finantsudvalget, der havde taget Initiativet til den Foranstaltning, at en extraordinær Revision af Skifteforvalternes eller i det Hele Retsbetjentenes Embeder skulde finde Sted, og at det var Finantsudvalget, som havde taget Initiativet til

den Bevilling, som i den Henseende blev givet paa forrige Naars Finantslov, vil jeg bemærke, at det er slet ikke Tilfældet. Den ærede Rigsdagsmand, som sagde det, maa huske feil i den Henseende. Det er Noget, hvortil Initiativet aldeles ikke er taget af Finantsudvalget. Initiativet er taget af mig og taget af en Grund, som heller ikke let kunde komme for Finantsudvalget eller fra Finantsudvalget; thi Initiativet er taget af mig af den Grund, at den nuværende Chef for Revisionsdepartementet har anset sig for ikke forpligtet til at foretage Klasseundersøgelse hos Retsbetjentene Tidligere er dette slet, og for saa vidt altsaa har noget Lignende som det, der nu tilsigtes, fundet Sted for en Del Aar tilbage. Men som jaagt den nuværende Chef for Revisionsdepartementet har havt den Mening, at han ikke var forpligtet dertil. Dette gav Anledning til en Drøftelse af dette Spørgsmaal i en Brevveksling mellem Justitsministeriet og Finantsministeriet, og Resultatet af den stedfundne Undersøgelse blev det, at han havde Ret i denne sin Formening, at han virkelig ikke var pligtig til at foretage disse Klasseundersøgelser hos Retsbetjentene. Det er Grunden til, at jeg ganske naturlig har sluttet saaledes, at saa maatte der drages Omjerg for, at de bleve foretagne ved en Anden, og til det Diemed var det, at jeg tillod mig at forelægge Finantsudvalget et Forslag paa et forovrigt noget sent Stadium af Behandlingen, men et Forslag, som Finantsudvalget modtog med overmaade megen Velvilje, hvad jeg fuldt ud paaffjønner. Som sagt, dette nævner jeg ikke for at bebrejde Noget Noget, men blot for at oplyse, hvorledes det virkelig forholder sig; jeg erkjender fuldstændig, at, naar man sidder i Finantsudvalget, kan man let huske feil med Hensyn til et enkelt Punkt, hvorledes det er gaaet til, at det er kommet ind. — Endelig vil jeg i Anledning af et Spørgsmaal, der blev rettet til mig igaar af en Rigsdagsmand om, hvad jeg vilde gjøre ved „Sjylandsposten“ i Anledning af, at dens Meddelelse om en Landstingsmands Forhold ved Hans Majestæt Kongens Ophold i Aalborg i Sommer viste sig ikke at lede til Noget, dertil svare, at jeg vil ikke gjøre Noget ved „Sjylandsposten“ i den Anledning, thi det kan jeg ikke. Skal der gjøres Noget ved „Sjylandsposten“, maa det blive Landstingsmanden selv, hvem det naturligtvis staar frit for at anlægge Injuriesag mod Bladet. Hvorvidt han vil gjøre det eller ikke, kan jeg ikke influere paa, det maa være hans egen Overveelse, for mit Vedkommende er der ingen Grund til at gjøre Noget mod „Syl-